

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 166/2022
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Обједињена наплата" Ниш, чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Мишевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2341/19 од 08.12.2020. године, на седници одржаној 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној као изузетно дозвољеној, против решења Вишег суда у Нишу Гж 2341/19 од 08.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 2341/19 од 08.12.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 15513/15 од 10.05.2019. године обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 51.453,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2341/19 од 08.12.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење од 10.05.2019. године, тако што је тужена обавезана да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 25.953,00 динара. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, указујући на разлоге за примену члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Наиме, ревизијом се побија одлука која не чине главни захтев, којом је одлучено о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно, на основу адвокатске тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не представља његово главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић